

Universitätsbibliothek Paderborn

Ioannis S. R. E. Cardinalis Bona Opera Omnia

Tribus Tomis comprehensa

Opuscula Spiritvalia - I. Horologium Asceticum. II. Principia Vitae Christianae. III. Manuductio ad Coelum. IV. Via Compendii ad Deum. V. De Sacrificio Missae. VI. De Discretione Spirituum ... Operum Eminentiss. Cardinalis, Tom. I

Bona, Giovanni

Parisiis, 1677

§. 19. Fundamentum vitae Christianae abnegatio sui, rerumque omnium abdicatio

urn:nbn:de:hbz:466:1-9969

mus, falli non posit, hinc evidenti conclusione dèducitur oportere nos ex fide vivere, ejusque principia sequi, falsam verò & perniciem mundi doctrinam detestari. Advertendum tamen & solerter considerandum est, nullam in nobis venam esse, nullam pæne facultatem, quæ non impellat ad principia fidei destruenda, & evertenda. Summum hominis studium, summa cura hæc est, in hoc seculo com nodè vivere; de æternitate altum silentium. nulla cogitatio. Ad hoc maximum malum infelices mortales adigit spiritus Adæ, & concupiscentia, quæ regnat in mortali corpore. Qua de causa gemunt omnes sancti Dei dicentes, *Non quod volo bonum hoc facio, sed quod nolo malum hoc ago. Infelix ego homo quis me liberabit de corpore mortis huius?* Rom. 7. Respondet autem Apostolus, *Gratia Dei per Iesum Christum.* Gratia enim liberat nos à cœcitate, & ab infirmitate ut videamus quæ recta sunt, & ad ea peragenda roboremur.

§. XIX. Fundamentum vitæ Christianæ abnegatio sui, rerumque omnium abdicatione.

Magna fidei potentia est, quæ cùm sit immobilis, immutabilis, inconcussa; similem sibi Christianum efficit qui ex nuda & simplici fide vivit, & operatur. Nihil enim videt, nihil optat nisi Deum & in eo pacatissima tranquillitate quiescit, quia ipse solus lux ejus, & dulcedo est, & omnium rerum plenitudo. Nullam autem in hoc mundo delectationem habet, nec in filiis hominum sperat, in quibus non est salus: nam cum omnia, quæ sub cœlo sunt, fluxa, & caduca sint, qui ipsis innititur, cum ipsis pariter labitur; qui verò nititur immobili, non movetur. Sicut Beati omnia vident in Verbo, sic nos debemus in fide omnia intueri, ita ut vita nostra nihil aliud sit, quam viva imago fidei; ejusque veritatis expressio: nec in ulla re glorieremur, nisi in cruce Domini nostri Jesu Christi, quæ ab asseculis mundi ignominia judicatur. Primus homo in statu innocentiae finem ultimum consequi poterat, innoxio &

legitimo usu deliciarum, quas illi Deus paraverat in para-
diso voluptatis. Postquam vero deseruit Creatorem, to-
tumque genus humanum antequam gigneret peccato infe-
cit, aliam ad consequendum finem divina Sapientia viam
ad invenit, viam scilicet crucis, & abjectionis, per quam
Christus incessit, & quam omnibus indixit prædicans ab-
negationem, rerumque omnium abdicationem, *Si quis vult,*
inquit, post me venire, abneget semetipsum, & tollat cru-
cem suam quotidie, & sequatur me. *Luc. 9. 23.* Item, qui
non odit patrem suum, & matrem, & uxorem, & filios, &
fratres, & sorores, adhuc autem & animam suam, non po-
test meus esse discipulus. Et qui non renuntiat omnibus que
possidet, non potest meus esse discipulus. *Luc. 14. 26. 33.* Hoc
est fundamentum vitae Christianæ, hæc supereminens
scientia Christi, dura & contraria spiritui hujus mundi;
hæc summa vitae beatitudo, hæc altissima Philosophia ter-
ræ sapientibus ignota, scire, & sequi Christum. & hunc
crucifixum; seipsum odiſſe & quicquid mundus amat, ac
magni æstimat, divitias, honores, voluptates; & vice
versa amare quæ ille odit, paupertatem, dolores, sui con-
temptum ærumnas, tribulationes. Magna autem gratia
est necessaria ut hoc principium rectè intelligatur: major
ut delectet; maxima, ut operibus comprobetur.

§. X X. *Insania hominum, qui sponte damnari volunt.*

CUm æterna supplicia illis diu taxat destinata sint qui
ad illa damnari volunt, sibique locum in iis præparant
sponte peccando; æterna quoque gaudia omnibus vo-
lentibus parata sint; quis non crederet vacuum esse infernum,
cœlique regnum plenissimum, & infinitâ multitudine refertum? Quis enim sibi persuadere poterit reperiri
hominem tantæ dementiæ, qui velit in perpetuum miser
esse cum facilè possit æterna beatitudine fruī? è contrario
tamen paucissimi sunt, qui regnum cœlorum consequan-
tur, damnatorum vero tanta est turba, ut illorum compa-
ratione electorum numerum exiguum esse Scriptura nos